

— Царю честити, тази 'е най-малката. Азъ изпълнихъ всичко, и сега трѣбва да ми я дадете.

Нѣмало какво, царьтъ му я далъ и заповѣдалъ да ги изпратятъ съ богати дарове и музики.

Като приближили столицата, дяволътъ зачулъ музикитѣ и се качилъ на върха на високата градска кула да разбере какво става. Щомъ видѣлъ царския синъ съ дъщерята на Тригорския царь, толкова се ядосалъ, че забравилъ да се държи, плъзналъ се и падналъ отъ кулата, та се прѣсналъ на парчета.

Така царскиятъ синъ билъ освободенъ отъ клетвата си. Магията се развалила, той добилъ истинския си образъ, и се оженилъ за момата, която самъ си довелъ.

Е. Багряна.

ДОКТОРЪ ГА.

— Ква-ква! Оле-охъ!
 — Гаа-га! Азъ дойдохъ!
 Казвай, Жабчо, какво има,
 Че тѣй охкашъ
 Посрѣдъ зима?
 — Охъ, тазъ тиня!...
 Тамъ мигърлото простина,

Тамъ си хванахъ скарлатина...
 И сега умирамъ вече!...
 — Ще умрешъ ли? Кой ти рече?
 Скоро влизай ми въ устата!
 Азъ ще ти спася душата!
 Докторъ Га безъ охъ лѣкува:
 Амъ!— и болката минува...

Ранъ-Босилекъ.